

ΑΠΟΦΑΣΗ 9436/2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Αρίστη Χρονοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Ειρήνη Σχίζα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 20 Ιανουαρίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΥΣΑΣ- ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

, με ΑΦΜ που παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου Δικηγόρου Μιχαήλ Κούβαρη (ΑΜΔΣΑ 31778), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

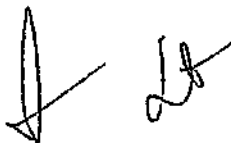
ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ – ΥΠΕΡ ΗΣ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (3^η): 1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος Β), ως καθολική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΕ», όπως εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας Δικηγόρου Γαρυφαλλιάς Γιαννακούρου (ΑΜΔΣΑ 18406), η οποία κατέθεσε προτάσεις, 2) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σταδίου 40), όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο ούτε κατέθεσε έγγραφες προτάσεις, 3) Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «CERAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ

ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», με ΑΦΜ 800715056, που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής (Λ. Συγγρού 209- 211), ενεργούσας ως μη δικαιούχου διαδίκου και ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «HELLAS 3P INVESTMENT DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», που εδρεύει στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο ούτε κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Της εταιρίας με την επωνυμία «VERALTIS ASSET MANAGEMENT ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το διακριτικό τίτλο «VERALTIS ASSET MANAGEMENT ΑΕΔΑΔΠ», που εδρεύει στην Αθήνα (Λεωφ. Κηφισίας 1-3), ενεργούσας ως διαχειρίστριας επιχειρηματικών απαιτήσεων και επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρίας «HELLAS 3P INVESTMENT DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα το Δουβλίνο της Ιρλανδίας, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ειδικής διαδόχου της εταιρίας «ULTIMO PORTFOLIO INVESTMENT (LUXEMBOURG) SA- UPI», με έδρα το Λουξεμβούργο, ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ALPHA BANK», που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας Δικηγόρου η οποία κατέθεσε προτάσεις.

Η εκκαλούσα κατέθεσε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου την από 30.7.2013 και με αριθμό κατάθεσης 1/2013 αίτησή της περί υπαγωγής της στις διατάξεις του Ν.3869/2010. Επί της αίτησης αυτής, εκδόθηκε η υπ' αριθ. 12/2019 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Διαδικασία Έκουσίας Δικαιοδοσίας), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εκκαλούσα με την κρινόμενη έφεση, που κατέθεσε στις 10.2.2020 στην Γραμματεία του παραπάνω Ειρηνοδικείου με αριθμό κατάθεσης 1/2020, η οποία προσδιορίστηκε με την υπ' αριθ. 1/2020 πράξη του Γραμματέα του παρόντος Δικαστηρίου για την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας απόφασης δικάσιμο.

Επίσης, με προφορική δήλωση της πληρεξούσιας Δικηγόρου της, που έγινε στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου και καταχωρήθηκε στα ταυτόριθμα της παρούσας πρακτικά συνεδρίασης και με τις προτάσεις της, η αυτοτελώς

2^ο φύλλο της υπ' αρ. 9436/2023 απόφασης του

Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

προσθέτως παρεμβαίνουσα εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων άσκησε αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της 3^{ης} εφεσίβλητης.

ΚΑΤΑ την δημόσια συζήτηση της υπόθεσης παραστάθηκαν οι διάδικοι, όπως σημειώνεται παραπάνω.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τις υπ' αριθ. 8679B/21.2.2020, 8677B/21.2.2020 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Αθανάσιου Μπουσδούνη, που προσκομίζει η εκκαλούσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης έφεσης, με πράξη έκθεσης κατάθεσης δικογράφου και πράξη ορισμού συζήτησης του αρμοδίου γραμματέως του Πρωτοδικείου Αθηνών για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στις απολειπόμενες εφεσίβλητες- πιστώτριες (2^η και 3^η). Επίσης, από την υπ' αριθ. 8673B/20.2.2020 έκθεση επίδοσης του ίδιου ως άνω δικαστικού επιμελητή, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης έφεσης, με πράξη έκθεσης κατάθεσης δικογράφου και πράξη ορισμού συζήτησης του αρμοδίου γραμματέως του Πρωτοδικείου Αθηνών για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην εγγυήτρια Σοφία Θεοχαροπούλου, κατ' άρθρ. 5 παρ.1 Ν.3869/10 "Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων" όπως ισχύει μετά το Ν. 4161/2013, η οποία είχε κληθεί και πρωτοδίκως. Οι τελευταίες, όμως, δεν εμφανίστηκαν κατά τη δικάσιμο αυτή κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου και συνεπώς πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρα 3 του Ν. 3869/2010, 741 και 764 παρ. 2 ΚΠολΔ).

Η κρινόμενη από 7.2.2020 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ενώπιον του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου 1/2020 έφεση της εκκαλούσας κατά της υπ' αριθ. 12/2019 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου, το οποίο δίκασε την υπ' αριθ. έκθεσης κατάθεσης 1/2014 αίτηση της αιτούσας και ήδη εκκαλούσας ερήμην της 3^{ης} των καθ' ων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη, εφόσον από τα έγγραφα που προσκομίζονται

δεν προκύπτει ότι επικυρωμένο αντίγραφο της προσβαλλόμενης απόφασης έχει επιδοθεί στους διαδίκους, κατ' άρθρο 518 παρ.1 ΚΠολΔ, ούτε έχει παρέλθει διετία από την δημοσίευσή της, στις 8.1.2019 έως την κατάθεση της έφεσης στο Ειρηνοδικείο Αθηνών, στις 10.2.2020, κατ' άρθρα 495 παρ.1, 2 και 518 παρ.2, όπως το τελευταίο ισχύει μετά την τροποποίησή του από το ν.4335/2015 (βλ. ΟΛΑΠ 10/2018). Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή από το Δικαστήριο αυτό που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 17Α, 533 παρ.1 και 744 ΚΠολΔ και 3 του ν.3869/2010) και να εξεταστεί περαιτέρω με την ίδια διαδικασία, δεδομένου ότι έχει κατατεθεί από την εκκαλούσα παράβολο έφεσης, όπως επιτάσσει η διάταξη του άρθρου 495 ΚΠολΔ (υπ' αριθ. 32254138495004060051/2020 ηλεκτρονικό παράβολο).

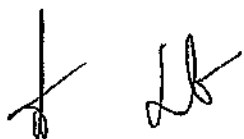
Από τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ συνάγεται ότι τρίτος μπορεί να ασκήσει σε εκκρεμή μεταξύ άλλων δίκη πρόσθετη παρέμβαση για την υποστήριξη κάποιου διαδίκου, μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, συνεπώς για πρώτη φορά και ενώπιον του εφετείου, περιοριζόμενος σε μόνη την υποστήριξη ή αντίκρουση των λόγων της έφεσης. Ειδικά στην εκούσια δικαιοδοσία, όπου δεν υπάρχουν στην κυριολεξία «διάδικοι» αλλά απλώς «μετέχοντες» ως «ενδιαφερόμενοι», από τη διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 79 του ίδιου Κώδικα, όπως ερμηνεύονται εντασσόμενες στο πλαίσιο των διατάξεων της διαδικασίας της εκούσιας δικαιοδοσίας, όπου κατά κανόνα δεν υπάρχει αντιδικία, συνάγεται ότι, αν ο παρεμβαίνων υποστηρίζει την αίτηση, η παρέμβαση είναι πρόσθετη, ενώ, αν αντιδικεί, ζητώντας είτε την απόρριψη της αίτησης είτε την παραδοχή δικού του αιτήματος, η παρέμβαση είναι κύρια. Στη διαδικασία αυτή, μάλιστα, το άρθρο 752 ΚΠολΔ περιέχει ειδική ρύθμιση για τον τρόπο άσκησης της παρέμβασης. Ωστόσο, όταν πρόκειται για αίτηση που ασκείται στο πλαίσιο του ν. 3869/2010, η οποία δικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, η διάταξη του άρθρου 752 ΚΠολΔ παρακάμπτεται, λόγω της ειδικής ρύθμισης του εδ. β' της § 1 του άρθρου 54 ΠτΚ, που εφαρμόζεται αναλογικά κατ' άρθρο 15 ν. 3869/2010. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη του ΠτΚ, οι παρεμβάσεις ασκούνται ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου και με δήλωση που καταχωρείται στα πρακτικά. Εξάλλου, αναγκαίος όρος για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης είναι η ύπαρξη άμεσου εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο του παρεμβαίνοντος. Τέτοιο συμφέρον υφίσταται, όταν με την άσκηση της πρόσθετης παρέμβασης μπορεί να προστατευτεί δικαίωμα του παρεμβαίνοντος ή να αποτραπεί η

δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης, που είτε απειλούνται από τη δεσμευτικότητα και την εκτελεστικότητα της απόφασης που θα εκδοθεί, είτε υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από τις αντανακλαστικές συνέπειές της, δηλαδή κριτήριο του εννόμου συμφέροντος είναι οι δυσμενείς εις βάρος του παρεμβαίνοντος συνέπειες της απόφασης, δηλαδή του δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής ενέργειας. Η έλλειψη του εννόμου συμφέροντος συνεπάγεται την απόρριψη της πρόσθετης παρέμβασης ως απαράδεκτης. Ειδικότερα, ενώ στη δίκη της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας το έννομο συμφέρον του παρεμβαίνοντος αναφέρεται στη θετική ή αρνητική διάγνωση του επιδίκου δικαιώματος, στις περιπτώσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας το έννομο συμφέρον του παρεμβαίνοντος συνίσταται στην παραδοχή ή απόρριψη της αίτησης αναφορικά με το ζητούμενο ρυθμιστικό μέτρο. Ως τρίτος, κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 80 ΚΠολΔ, νοείται εκείνος ο οποίος δεν είχε προσλάβει την ιδιότητα του διαδίκου με οποιοδήποτε τρόπο στην αρχική δίκη ή σε στάδιο προηγούμενης δίκης επί της υπόθεσης. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ: «Αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις εκείνου που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση προς τον αντίδικό του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 μέχρι 78». Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για τον χαρακτηρισμό της πρόσθετης παρέμβασης ως αυτοτελούς είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής ενέργειας αυτής στις έννομες σχέσεις του τρίτου προς τον αντίδικό του. Το δικονομικό δικαίωμα της άσκησης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης παρέχεται όχι λόγω της πιθανής εκδήλωσης δυσμενών ενεργειών της απόφασης σε βάρος τρίτου, αλλά λόγω της δεσμευτικότητας αυτών που θα κριθούν στην ήδη εκκρεμή δίκη, όσον αφορά στις σχέσεις του παρεμβαίνοντος προς τον αντίδικό του, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα άλλης διαδικασίας. Με την άσκηση της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης ο παρεμβαίνων, χωρίς να εισάγει στη δίκη μια νέα έννομη σχέση, αντιδικεί για την ήδη εκκρεμή έννομη σχέση, η διάγνωση της οποίας επισύρει την επέκταση της ισχύος της απόφασης. Η ασκούμενη κατά το άρθρο 83 ΚΠολΔ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία του παρεμβαίνοντος με τον διάδικο υπέρ του οποίου η

παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται κατά πλάσμα δικαίου ως αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεσή του διαδικαστικές ευχέρειες που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κυρίου διαδίκου. Ως αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί και εκείνη, την οποία ασκεί αυτός που έγινε διάδοχος του διαδίκου όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το πέρας αυτής (άρθρο 225 § 2 ΚΠολΔ), αφού το δεδικασμένο από τη δίκη ισχύει υπέρ και κατά αυτού κατά το άρθρο 325 περ. 2 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 § 1 στοιχ. γ' εδ. γ' και δ' ν. 4354/2015 «Τα δικαιώματα που απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες λόγω πώλησης απαιτήσεις δύνανται να ασκούνται μόνο μέσω των εταιριών διαχείρισης της παρούσας παραγράφου. Οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις λογίζονται ως τραπεζικές και μετά τη μεταβίβασή τους». Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη της § 4 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου «Οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπτωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. ν. 4307/2014 (Α' 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και το δικαιούχο της απαίτησης». Τέλος, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 741 και 764 § 2 ΚΠολΔ συνάγεται ότι, σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας σε υπόθεση που δικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας σε δεύτερο βαθμό, αν κάποιος από τους αναγκαίους ομοδίκους δεν εκπροσωπηθεί από πληρεξούσιο δικηγόρο, πλην, όμως, έχει κλητευτεί νόμιμα, είτε από τον αντίδικό του, είτε από αναγκαίο ομόδικο, τότε η συζήτηση χωρεί νόμιμα και ως προς τον απολειπόμενο αυτόν αναγκαίο ομόδικο, αφού, αν και δεν παραστάθηκε, θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από τον αναγκαίο ομόδικο του (ΑΠ 877/2019, ΜΕφΘεσ 266/2021 Νόμος).

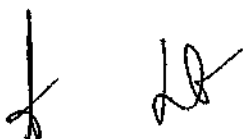
Εν προκειμένω, η προσθέτως παρεμβαίνουσα εταιρία με την επωνυμία «VERALTIS ASSET MANAGEMENT ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το διακριτικό τίτλο «VERALTIS ASSET MANAGEMENT ΑΕΔΑΔΠ», με προφορική δήλωση της πληρεξούσιας Δικηγόρου της που καταχωρήθηκε στα πρακτικά, και με τις

έγγραφες προτάσεις της, άσκησε, για πρώτη φορά στον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της 3^{ης} εφεσίβλητης- ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «CEPAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», επικαλούμενη ως έννομο συμφέρον της το γεγονός ότι έχει καταστεί νόμιμη διαχειρίστρια της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «HELLAS 3P INVESTMENT DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα το Δουβλίνο της Ιρλανδίας, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ειδικής διαδόχου της εταιρίας «ULTIMO PORTFOLIO INVESTMENT (LUXEMBOURG) SA- UPI», με έδρα το Λουξεμβούργο, ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ALPHA BANK» και ότι υπέρ και κατά αυτής ισχύει το δεδικασμένο από την παρούσα δίκη (άρθ. 325 ΚΠολΔ). Ειδικότερα, από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Δυνάμει της από 16.10.2018 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, που καταχωρήθηκε στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών με αριθ. καταχώρησης 56/23.3.2018, στον τόμο 9 και με αριθμό 252, η Άλφα Τράπεζα ΑΕ μεταβίβασε λόγω πώλησης, σύμφωνα με το Ν. 4354/2015, στην αλλοδαπή εταιρία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ULTIMO PORTFOLIO INVESTMENT (LUXEMBOURG) SA- UPI», απαιτήσεις της από δάνεια ή πιστώσεις, των οποίων οι οφειλές έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες, μεταξύ των οποίων και η οφειλή της αιτούσας- εκκαλούσας με ανάθεση της διαχείρισης των απαιτήσεων στην 3^η εφεσίβλητη εταιρία με την επωνυμία «CEPAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ». Περαιτέρω, δυνάμει της από 29.10.2018 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, που καταχωρήθηκε στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών με αριθ. καταχώρησης 244/29.10.2018, στον τόμο 9 και με αριθμό 440, η «ULTIMO PORTFOLIO INVESTMENT (LUXEMBOURG) SA- UPI» μεταβίβασε λόγω πώλησης, σύμφωνα με το Ν. 4354/2015, στην αλλοδαπή εταιρία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «HELLAS 3P INVESTMENT DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», απαιτήσεις της από δάνεια ή πιστώσεις, των οποίων οι οφειλές έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες, μεταξύ των οποίων και η οφειλή της αιτούσας- εκκαλούσας. Τέλος, με την από 16.11.2018 σύμβαση διαχείρισης, όπως

τροποποιήθηκε με την από 1.5.2021 συμφωνία και το από 11025/16.7.2021 ειδικό πληρεξούσιο της Συμβολαιογράφου Αθηνών Βασιλικής Βαλσαμίδου, ανατέθηκε η διαχείριση των ως άνω απαιτήσεων στην εταιρία «B2Kapital MONOΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», η οποία ήδη μετονομάστηκε σε «VERALTIS ASSET MANAGEMENT ΑΕΔΑΔΠ», παρεμβαίνουσα- εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων (του Ν. 4354/2015). Με βάση το ιστορικό αυτό, η παρεμβαίνουσα ζητεί να απορριφθεί η υπό κρίση έφεση. Η παρέμβαση έχει, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται στη νομική σκέψη, χαρακτήρα αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης, διότι, εφόσον η παρεμβαίνουσα κατέστη διαχειρίστρια των απαιτήσεων της ειδικής διαδόχου της 2^{ης} εφεσίβλητης κατά τη διάρκεια της δίκης, η ισχύς της απόφασης επί της κύριας δίκης εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις της ίδιας (προσθέτως παρεμβαίνουσας) προς τον αντίδικό της. Η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση ασκείται παραδεκτά και είναι νόμιμη (άρθρα 68, 80, 83, 225 § 2 εδ. β', 325 περ. 2 ΚΠολΔ, 54 § 1 εδ. β' ΠτΚ σε συνδυασμό με 15 ν. 3869/2010, 1§ 1 και 10 του Ν. 3156/2003 και 2 § 4 ν. 4354/2015), πρέπει, επομένως, να συνεκδικαστεί με την έφεση (άρθρα 31 § 1 και 285 εδ. α' ΚΠολΔ) και να ερευνηθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν.

Κατά το άρθρο 1 παρ.1 του ν. 3869/2010 «Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 85 παρ.1 του ν. 3996/2011, φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, δίχως δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους, δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 4 παρ.1 του ίδιου νόμου, για την έναρξη της διαδικασίας, ο οφειλέτης καταθέτει αίτηση στο γραμματέα του αρμοδίου δικαστηρίου. Η αίτηση πρέπει να περιέχει: α)κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και των κάθε φύσεως εισοδημάτων του ίδιου και του συζύγου του, β)κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο τόκους και έξοδα και γ)σχέδιο διευθέτησης οφειλών, που να λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση, τόσο τα συμφέροντα των πιστωτών, όσο και την περιουσία, τα εισοδήματα και την οικογενειακή κατάσταση του οφειλέτη (ΑΠ 213/2018).

5^ο φύλλο της υπ' αρ. 9436 /2023 απόφασης του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Επομένως, δεν αποτελεί στοιχείο του ορισμένου της αιτήσεως η αναφορά των βιοτικών αναγκών του οφειλέτη, αφού από την περιγραφή της οικογενειακής του κατάστασης δύναται να εκτιμηθεί το ύψος αυτών, όλα δε τα στοιχεία που αποδεικνύουν τη μόνιμη αδυναμία πληρωμής του αιτούντος αποτελούν αντικείμενο απόδειξης (βλ. ΑΠ 635/2019, ηλεκτρον.σελ.ΑΠ). Τέλος, η παράλειψη αναφοράς στην αίτηση του οφειλέτη αξιολογών περιουσιακών στοιχείων και εισοδημάτων, αποτελεί θέμα που αφορά όχι στην κατά νόμο πληρότητα της αίτησης, αλλά στην ειλικρίνεια του περιεχομένου της, η οποία προβλέπεται και ρυθμίζεται από το άρθρο 10 του ν. 3869/2010 (βλ. ΑΠ 438/2019, ηλεκτρον.σελ.ΑΠ).

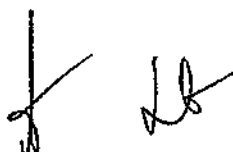
Με την υπ' αριθμό έκθεσης κατάθεσης 618/2013 αίτησή της, απευθυνόμενη ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της έναντι των πιστωτριών της, ζήτησε τη ρύθμιση των χρεών της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης οφειλών που υπέβαλε, λαμβανομένης υπόψη της περιουσιακής και οικογενειακής της κατάστασης, με την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας της, ώστε με την τήρηση της ρύθμισης να επέλθει απαλλαγή της από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών της. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλουμένη υπ' αριθ. 12/2019 οριστική απόφασή του, απέρριψε την αίτηση ως κατ' ουσίαν αβάσιμη, δεχόμενο την ουσιαστική βασιμότητα της ένστασης δόλου που πρότειναν οι πιστώτριες. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εκκαλούσα με την υπό κρίση έφεσή της, για τους αναφερόμενους σ' αυτή λόγους, οι οποίοι ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, και ζητεί την εξαφάνισή της ώστε να γίνει δεκτή η αίτησή της στο σύνολό της.

Με το ως άνω περιεχόμενο η αίτηση είναι ορισμένη, διότι η αιτούσα διαλαμβάνει στο δικόγραφο τα αρκούντως αναγκαία κατά νόμο στοιχεία, ήτοι: α)ότι δεν τυγχάνει έμπορος και ως εκ τούτου, δεν έχει πτωχευτική ικανότητα, β)ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη και, κατά την ορθότερη άποψη, γενική-καθολική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, γ)την κατάσταση της περιουσίας της και τα εισοδήματά της ίδιας κατά τον χρόνο κατάθεσης της

αίτησης, ενώ δεν απαιτείται η αναφορά τους και κατά τον χρόνο ανάληψης των χρεών, δ) την κατάσταση των πιστωτών, τις οφειλές της προς τους οποίους επιθυμεί να ρυθμίσει, κατά κεφάλαιο τόκους και έξοδα και ε) το σχέδιο διευθέτησης οφειλών, στοιχεία τα οποία εκτίθενται στην υπό κρίση αίτηση, όπως και το ύψος των βιοτικών της αναγκών και την ηλικία της. Αντιθέτως, δεν απαιτείται αφ' ενός μεν να αναφέρεται ο χρόνος σύναψης των συμβάσεων ανάληψης χρεών ή εν γένει ο χρόνος ανάληψης των χρεών, αφ' ετέρου δε σε τι συνίσταται η μόνιμη και γενική οικονομική αδυναμία προς εξόφληση των οφειλών της, την οποία απαιτεί ο νόμος, δηλαδή δεν απαιτείται να μνημονεύονται ο χρόνος, ο τρόπος και οι συνθήκες υπό τις οποίες περιήλθε σε αδυναμία πληρωμών, οι οφειλέτες ή οι αιτίες, για τις οποίες δημιουργήθηκαν τα μη αντιμετωπίσιμα ήδη χρέη της ή τα αίτια που την ώθησαν στο δανεισμό και στην εν γένει δημιουργία των οφειλών, που επιθυμεί να ρυθμίσει, σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν στη νομική σκέψη, εναπόκειται δε στους καθ'ων η αίτηση πιστωτές του να επικαλεστούν και να αποδείξουν ότι η περιέλευσή της σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής έγινε δολίως (βλ. Ι.Βενιέρη-Θ.Κατσά, «Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα», έκδ. 2η, σελ.159, 181-183, με τις εκεί παραπομπές σε αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, ΜονΠρωτΛαμ.65/2016, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Επομένως, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που έκρινε ομοίως, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο και δη τα άρθρα 1 και 4 του ν.3869/2010 και πρέπει να απορριφθεί η περί του αντιθέτου ένσταση αοριστίας, την οποία η πρώτη εφεσίβλητη προέβαλε πρωτοδίκως και επανέφερε με τις προτάσεις της ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

Από την επανεπίμηση όλων των αποδεικτικών μέσων και ειδικότερα από την ανωμοτί κατάθεση της αιτούσας στο ακροατήριο του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασής του, από το σύνολο των εγγράφων που επικαλέστηκαν και προσκόμισαν οι διάδικοι ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, όπως και αυτών που επικαλούνται και προσκομίζουν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, γεννηθείσα το 1971, είναι άγαμη και άτεκνη και εργάζεται ως διοικητική υπάλληλος στην

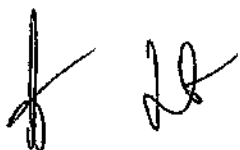
Έχει στην κυριότητά της κατά ποσοστό 100% ένα
διαμέρισμα του ισογείου ορόφου | εμβαδού | τ.μ., με δικαίωμα

6^ο φύλλο της υπ' αρ. 9436 /2023 απόφασης του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

απακλειστικής χρήσης της πρασσιάς 25 τ.μ. και της θέσης στάθμευσης, καθώς και μιας υπόγειας αποθήκης (ΑΠ-1), εμβαδού 6,45 τ.μ., που βρίσκονται σε μια πολυκατοικία κείμενη επί της οδού Αττικής. Όπως προκύπτει από τα εκκαθαριστικά σημειώματα φόρου εισοδήματος και τα έντυπα φορολογικών δηλώσεων φυσικών προσώπων τα εισοδήματα της αιτούσας τα εισοδήματά της από το έτος 200 και εντεύθεν, διαμορφώθηκαν ως εξής: 2005 (φορολογικό έτος) δήλωσε ετήσιο εισόδημα 14.908 ευρώ, το έτος 2006 18.595 ευρώ, το έτος 2007 25.063 ευρώ, το έτος 2008 23.542 ευρώ, το έτος 2009 24.669 ευρώ, το έτος 2010 23.368 ευρώ και το έτος 2011 23.073 ευρώ, το έτος 2012 18.454 ευρώ και το έτος 2013, ήτοι πριν την κατάθεση της αίτησης 13.952 ευρώ, το έτος 2014 16.492 ευρώ, το έτος 2015 17.136, το έτος 2016 16.999,59 ευρώ και ήδη κατά το χρόνο συζήτησης της έφεσης τα εισοδήματά της ανέρχονται σε 18.000 ευρώ περίπου. Εξάλλου, αποδείχθηκε ότι σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση ένδικης αίτησης η αιτούσα έλαβε τα παρακάτω δάνεια από τις εφεσίβλητες πιστώτριες και ειδικότερα: Α. στις 3.11.2005 κατήρτισε με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος της οποίας ειδική διάδοχος κατέστη η 1^η εφεσίβλητη Τράπεζα Eurobank Ergasias τη με Νο σύμβαση στεγαστικού δανείου, ποσού 65.000 ευρώ, καθώς και τη με Νο σύμβαση στεγαστικού δανείου ποσού 80.000 ευρώ και στις 17.1.2006 κατήρτισε με την ίδια ως άνω τραπεζική εταιρία την με Νο σύμβαση στεγαστικού δανείου ποσού 15.000 ευρώ. Τα ανωτέρω δάνεια χρησιμοποιήθηκαν από την αιτούσα για την αγορά του ως άνω ακινήτου- διαμερίσματος το οποίο αποτελεί την κύρια κατοικία της. Όπως δε αποδεικνύεται από τα από 1.6.2006 ενημερωτικά δελτία λογαριασμού πελάτη που προσκομίζει η αιτούσα, η αρχική δόση των δανείων ανερχόταν συνολικά στο ποσό των 631,57 ευρώ. Επίσης, μεταξύ των ετών 2006-2011 συνήψε: α) με την Τράπεζα Eurobank Ergasias την υπ' αρ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου (στις 2.3.2011), εκταμιευθέντος κεφαλαίου ύψους 5.200 ευρώ και αρχικής ενήμερης μηνιαίας δόσης ύψους 99,95 ευρώ και την υπ' αρ. σύμβαση πιστωτικής κάρτας, οφειλής κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης ύψους 41,03 ευρώ, β) με την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία υπό την επωνυμία Alpha Bank, την υπ' αρ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου, οφειλής κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης ύψους 11.132,20 ευρώ και την υπ' αρ. σύμβαση πιστωτικής κάρτας,

οφειλής κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης ύψους 4.083,52 ευρώ. Η εξυπηρέτηση δε των δανειακών υποχρεώσεων της αιτούσας ήταν ομαλή μέχρι και το έτος 2012, όμως από το έτος 2012 και εντεύθεν, κατέστη ανέφικτη η αποπληρωμή των μηνιαίων δόσεων, έκτοτε δε η αιτούσα βρίσκεται σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών του οφειλών προς τις πιστώτριές της. Ειδικότερα, όπως αποδείχθηκε, μετά το έτος 2012, λόγω της οικονομικής κρίσης που αντιμετώπισε η χώρα, που κατά τα κοινώς γνωστά έπληξε οικονομικά όλους τους πολίτες, καθώς και τους δημοσίους υπαλλήλους, τα μηνιαία εισοδήματα της αιτούσας μειώθηκαν σε βαθμό που πλέον δεν της επέτρεπαν να ανταποκριθεί στις δανειακές της υποχρεώσεις και παράλληλα να εξασφαλίσει ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής. Ειδικότερα, τα έσοδα από τις μισθωτές υπηρεσίες που λάμβανε η αιτούσα μειώθηκαν από το ποσό των 23.073 ευρώ, που λάμβανε ετησίως το έτος 2011 (οπότε είχε λάβει το σύνολο των δανείων) στο ποσό των 18.454 ευρώ το έτος 2012 και εν συνεχεία στο ποσό των 13.952 ευρώ το έτος 2013, ενώ έκτοτε τα εισοδήματά της δεν επανήλθαν στο πρό του έτος 2012 ύψος. Συνεπώς, το συνολικό της εισόδημα υπέστη μεγάλη και απρόβλεπτη μείωση, ενώ παράλληλα και το κόστος ζωής είχε αυξηθεί σημαντικά λόγω της μεγάλης αύξησης του πληθωρισμού και των έμμεσων φόρων λόγω της οικονομικής κρίσης, με συνέπεια λόγω της ως άνω μείωσης του εισοδήματός της να περιέλθει σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να ανταποκριθεί στις δανειακές της υποχρεώσεις. Η κρίση αυτή περί μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών της, συνάγεται από τη σχέση της ρευστότητάς της προς τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της. Δηλαδή η σχέση αυτή είναι αρνητική υπό την έννοια ότι, μετά από την αφαίρεση των δαπανών για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της, που ανέρχονται στο ποσό των 700 ευρώ περίπου, δεδομένου ότι ο οφειλέτης που ζητεί την υπαγωγή του στις ευεργετικές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 πρέπει να μειώσει στο ελάχιστο τις δαπάνες του στις απολύτως απαραίτητες, η υπολειπόμενη ρευστότητά της που υπολογίζεται σε 600 ευρώ περίπου, δεν της επιτρέπει να ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών της, η μηνιαία δόση για την αποπληρωμή των οποίων υπολογίζεται συνολικά σε 1.000 ευρώ. Άλλωστε, υπέρμετρος δανεισμός της αιτούσας, που να κατατείνει στην πολυτελή διαβίωσή της ή που να μην προσήκει στο εισοδηματικό της επίπεδο, ουδόλως προέκυψε. Αντιθέτως, αποδείχθηκε ότι κατά το έτος του κύριου όγκου του δανεισμού της (2005- 2006) η αιτούσα διέθετε εισόδημα, το οποίο, κατά την κρίση

7^ο φύλλο της υπ' αρ. 9436 /2023 απόφασης του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

του Δικαστηρίου, επαρκούσε για την κάλυψη των βιοτικών δαπανών της και για την εξυπηρέτηση των δόσεων των δανείων, ύψους 631 ευρώ μηνιαίως, ενώ εν συνεχεία, ήτοι κατά τα έτη 2006 έως 2011, η αύξηση του δανεισμού και η εξ αυτής αύξηση και του ποσού των μηνιαίων δόσεων, ήταν ανάλογη και με την αύξηση των εισοδημάτων της αιτούσας. Έτσι, το στοιχείο του δόλου στο πρόσωπο της αιτούσας δεν διαγιγνώσκεται από το παρόν Δικαστήριο, απορριπτομένης ως ουσιαστικά αβάσιμης της προβληθείσας ένστασης των εφεσίβλητων. Εξάλλου το προτεινόμενο από την αιτούσα σχέδιο ρύθμισης οφειλών, δεν έγινε δεκτό από τις ως άνω πιστώτριες και συνεπώς πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κατ' άρθ. 8 επ. του Ν.3869/2010 ρύθμιση των οφειλών του από το Δικαστήριο, μη υπάρχουσών αμφισβητούμενων απαιτήσεων. Αρχικώς, στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές επί τριετία, οι οποίες θα λαμβάνουν χώρα μέσα στις 5 πρώτες εργάσιμες ημέρες κάθε μήνα απευθείας στις πιστώτριες της αιτούσας, αρχής γενομένης από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης. Λαμβανόμενων υπ' όψιν των εισοδημάτων της αιτούσας και συνδυαστικά των ανωτέρω βιοτικών δαπανών της, κρίνεται ότι στα πλαίσια του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 το ποσό που θα καταβάλλεται από αυτήν στις καθ' ης η αίτηση, δεδομένου ότι το καθαρό εισόδημά του προσδιορίζεται στο ποσό των 1.300 ευρώ περίπου μηνιαίως, πρέπει να οριστεί στα 600 (1.300 – 700) ευρώ μηνιαίως. Το ποσό αυτό των 21.600 (36 μήνες X 600 ευρώ) θα καταβληθεί συμμετρως μεταξύ των χρεών της προς τις πιστώτριές της, ανάλογα με το ύψος των οφειλών και ειδικότερα προς: Α) στην «Τράπεζα Eurobank ΑΕ», σύμφωνα με την από 26.4.2016 επικαιροποιημένη κατάσταση οφειλών: 1. για την οφειλή ποσού 77.034,94 ευρώ που προέρχεται από την υπ' αριθ. σύμβαση στεγαστικού δανείου η οποία αποτελεί το 37,40% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλλει το ποσό των 224,34 ευρώ μηνιαίως, 2. για την οφειλή ποσού 85.909,16 ευρώ, που προέρχεται από την υπ' αριθ. σύμβαση στεγαστικού δανείου, η οποία αποτελεί το 41,70% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλλει το ποσό των 250,20 ευρώ μηνιαίως, 3. για την οφειλή ποσού 11.526,51 ευρώ, που προέρχεται από την υπ' αριθ. σύμβαση στεγαστικού δανείου, η οποία αποτελεί το 5,60% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλλει το ποσό των 33,54 ευρώ μηνιαίως, 4. για την οφειλή ποσού 9.677,06 ευρώ που προέρχεται από την υπ'

αριθ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου, η οποία αποτελεί το 4,70% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλλει το ποσό των 28,41 ευρώ μηνιαίως και Β) στην προσθέτως παρεμβαίνουσα «VERALTIS ASSET MANAGEMENT ΑΕΔΑΔΠ», ενεργούσας ως διαχειρίστριας επιχειρηματικών απαιτήσεων και επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρίας «HELLAS 3P INVESTMENT DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», ειδικής διαδόχου της Alpha Bank, σύμφωνα με την από 28.4.2016 επικαιροποιημένη κατάσταση των οφειλών της:

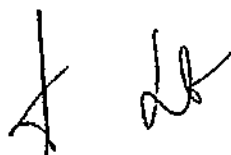
1. για την οφειλή ποσού 16.517,09 ευρώ, που προέρχεται από την υπ' αριθ.

σύμβαση πιστωτικής κάρτας, η οποία αποτελεί το 8% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλλει το ποσό των 48 ευρώ μηνιαίως και 2. για την οφειλή ποσού 5.323,44 ευρώ που προέρχεται από την υπ' αριθ.

σύμβαση πιστωτικής κάρτας, η οποία αποτελεί το 2,60% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλλει το ποσό των 15,48 ευρώ μηνιαίως. Ωστε μετά τις ανωτέρω καταβολές, εκ του συνολικού ποσού της οφειλής προς τις πιστώτριες, των 205.988,20 ευρώ, θα απομένει υπόλοιπο (205.988,20- 21.600 =) 184.388,20 ευρώ. Αποδείχθηκε περαιτέρω ότι στα περιουσιακά στοιχεία της αιτούσας ανήκουν: 1) Η πλήρης και αποκλειστική κυριότητα ενός διαμερίσματος (του ισογείου ορόφου, εμβαδού 50,21 τ.μ., με δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης της πρασινιάς 25 τ.μ. και της θέσης στάθμευσης, μιας οικοδομής που βρίσκεται στο το οποίο αποτελεί την κύρια κατοικία της

αιτούσας και ως προς το οποίο υποβάλει αίτημα εξαίρεσης από την ρευστοποίηση. Η αντικειμενική αξία του εν λόγω ακινήτου υπολογίζεται σε 70.000 ευρώ (βλ. πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΕΝΦΙΑ 2022), 2) Η πλήρης και αποκλειστική κυριότητα μιας υπόγειας αποθήκης (, εμβαδού 6,45 τ.μ., που βρίσκεται στην ίδια ως άνω οικοδομή και 3) η πλήρης κυριότητα κατά ποσοστό 50% ενός ΙΧΕ αυτοκινήτου, μάρκας κ.εκ, έτους κατασκευής

1. Όσον αφορά στα υπό στοιχείο 2 και 3 περιουσιακά στοιχεία (αποθήκη και αυτοκίνητο) κρίνεται ότι η εκποίησή τους αφενός δεν είναι ευχερής, διότι λόγω των ιδιοτήτων τους δεν θα προκαλέσουν αγοραστικό ενδιαφέρον, αφετέρου δεν θα αποφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση των πιστωτριών, μετά και την αφαίρεση των εξόδων της σχετικής διαδικασίας, και έτσι δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 3869/2010 εκποίησή τους. Ακολούθως, η ανωτέρω ρύθμιση του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010 θα συνδυασθεί με αυτή της διάταξης του άρθρου 9 παρ. 2, εφόσον δεν επέρχεται πλήρης

8^ο φύλλο της υπ' αρ. 9436/2023 απόφασης του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτριών της αιτούσας και προβάλλεται σχετικό αίτημα αυτήν για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της. Στο πλαίσιο λοιπόν της ρύθμισης αυτής, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, συνολικού ποσού ίσου με το 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας, δηλαδή ποσού 56.000 ευρώ (70.000 X 80%). Ο χρόνος αποπληρωμής του ποσού αυτού, λαμβανομένου υπόψη του ύψους των οφειλών της αιτούσας, της ηλικίας της και της οικονομικής της δυνατότητας, πρέπει να οριστεί σε 10 έτη και ως εκ τούτου η εξόφληση του παραπάνω ποσού θα γίνει σε 120 μηνιαίες δόσεις των 466,70 ευρώ εκάστη (56.000/120). Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Παράλληλα, θα πρέπει να της χορηγηθεί περίοδος χάριτος ισόχρονη της πιο πάνω ρύθμισης για μηνιαίες καταβολές του αρθ. 8 του νόμου (τρία χρόνια), καθόσον η τρέχουσα ικανότητα αποπληρωμής δεν της επιτρέπει την ταυτόχρονη εξυπηρέτηση και των δύο ρυθμίσεων. Η καταβολή λοιπόν των δόσεων του ανταλλάγματος για την εξαίρεση από την εκποίηση της κατοικίας της θα γίνεται το πρώτο πενθήμερο κάθε μηνός, αρχής γενομένης από τον αμέσως επόμενο μήνα από την ολοκλήρωση της ρύθμισης του άρθρου 8 Ν.3869/2010. Περαιτέρω, στην περίπτωση της ρύθμισης της παρ. 2 του άρθρ. 9 Ν.3869/2010 που εφαρμόζεται εν προκειμένω, οι απαιτήσεις με εμπράγματα εξασφάλιση επί του ακινήτου που αποτελεί την κύρια κατοικία της αιτούσας ικανοποιούνται προνομιακά. Ως εκ τούτου, η διάθεση του ποσού για τις εμπραγμάτως εξασφαλισμένες απαιτήσεις, ήτοι εν προκειμένω τις απαιτήσεις που αφορούν τα στεγαστικά δάνεια που έλαβε η αιτούσα, γίνεται σύμφωνα με τη σειρά χρονικής προτεραιότητάς τους κατά τα άρθρ. 1257 και 1300 ΑΚ και εφόσον, μετά την πλήρη ικανοποίηση αυτών, απομείνει διαθέσιμο υπόλοιπο, τούτο θα διατεθεί για την σύμμετρη ικανοποίηση των λοιπών (ανέγγυων) απαιτήσεων (Κρητικός, «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», Β' έκδοση, 2012, σελ. 223-224).

Ενόψει των ανωτέρω, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο απέρριψε την αίτηση, κρίνοντας ότι η αιτούσα περιήλθε εκ δόλου σε μόνιμη και γενική αδυναμία

πληρωμών εσφαλμένα εκτίμησε τις αποδείξεις και πρέπει να γίνει δεκτός ο σχετικός (μοναδικός) λόγος της έφεσης και να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη απόφαση. Στη συνέχεια πρέπει να κρατηθεί η υπόθεση και να δικαστεί εκ νέου η αίτηση, να γίνει αυτή εν μέρει δεκτή και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας κατά τα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό. Συνεπώς, αφού η έφεση της εκκαλούσας, γίνεται δεκτή πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου αυτής (ΚΠολΔ 495 παρ. 3). Επίσης, δεν θα ορισθεί το νόμιμο προκαταβλητέο παράβολο για τις απολειπόμενες εφεσίβλητες, διότι η παρούσα απόφαση δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας, κατ' άρθρο 14 του Ν 3869/2010, το οποίο εφαρμόζεται και στον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας (βλ. ΜονΠρωτΝαξ46/2017, ΠΕΙΡΝΟΜ 2017/329, Α. Κρητικού, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδ. 2016, σελ. 513). Τέλος, κατ' άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010, το οποίο εφαρμόζεται και στο δεύτερο βαθμό, δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την έφεση και την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση ερήμην της 2^{ης} και της 3^{ης} των εφεσίβλητων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση.

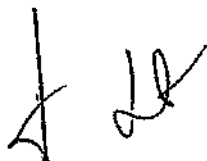
ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την απόδοση του παραβόλου της έφεσης στην εκκαλούσα.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την υπ' αριθ. 12/2019 απόφαση του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου.

ΚΡΑΤΕΙ και δικάζει την από 30.7.2013 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης /2013 αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας προς τις πιστώτριές της, ορίζοντας μηνιαίες καταβολές, ποσού 600 ευρώ έκαστη, για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, άλλως 36 μηνών, αρχής γενομένης από τον επόμενο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας, ως εξής: Α) στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank ΑΕ» ατομικά και ως καθολική διάδοχο της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ΑΤΕ»: 1. για την οφειλή ποσού 77.034,94 ευρώ, που προέρχεται από την υπ' αριθ.

9^ο φύλλο της υπ' αριθ. 9436/2023 απόφασης του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

σύμβαση στεγαστικού δανείου, θα καταβάλλει το ποσό των 224,34 ευρώ μηνιαίως, 2. για την οφειλή ποσού 85.909,16 ευρώ, που προέρχεται από την υπ' αριθ. Α σύμβαση στεγαστικού δανείου, θα καταβάλλει το ποσό των 250,20 ευρώ μηνιαίως, 3. για την οφειλή ποσού 11.526,51 ευρώ, που προέρχεται από την υπ' αριθ. Β σύμβαση στεγαστικού δανείου, θα καταβάλλει το ποσό των 33,54 ευρώ μηνιαίως και 4. για την οφειλή ποσού 9.677,06 ευρώ, που προέρχεται από την υπ' αριθ. Γ σύμβαση καταναλωτικού δανείου, θα καταβάλλει το ποσό των 28,41 ευρώ μηνιαίως και Β) στην προσθέτως παρεμβαίνουσα «VERALTIS ASSET MANAGEMENT ΑΕΔΑΔΠ», που εδρεύει στην Αθήνα (Λεωφ. Κηφισίας 1-3), ενεργούσας ως διαχειρίστριας επιχειρηματικών απαιτήσεων και επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρίας «HELLAS 3P INVESTMENT DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», ειδικής διαδόχου της Alpha Bank: 1. για την οφειλή ποσού 16.517,09 ευρώ, που προέρχεται από την υπ' αριθ. Δ σύμβαση πιστωτικής κάρτας, θα καταβάλλει το ποσό των 48 ευρώ μηνιαίως και 2. για την οφειλή ποσού 5.323,44 ευρώ, που προέρχεται από την υπ' αριθ. Ε σύμβαση πιστωτικής κάρτας, θα καταβάλλει το ποσό των 15,48 ευρώ μηνιαίως.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι την πλήρη και αποκλειστική κυριότητα ενός διαμερίσματος (1 2) του ισόγειου ορόφου, εμβαδού 50,21 τ.μ., με δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης της πρασινιάς 25 τ.μ. και της θέσης στάθμευσης, μιας οικοδομής που βρίσκεται στο

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την αιτούσα να καταβάλει, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της το συνολικό ποσό των 56.000 ευρώ, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε δέκα (10) έτη με εκατόν είκοσι (120) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, ποσού 466,70 ευρώ έκαστη, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, αρχής γενομένης από τον αμέσως επόμενο μήνα από την ολοκλήρωση της ρύθμισης του άρθρου 8 Ν.3869/2010. Οι συγκεκριμένες καταβολές θα χρησιμοποιηθούν για την προνομιακή ικανοποίηση των εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεων της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ΑΤΕ», καθολική διάδοχος της οποίας έχει καταστεί η πρώτη εφεσίβλητη ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank ΑΕ». Η καταβολή των

δόσεων θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις ..15.. Σεπτεμβρίου 2023 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, με την παρουσία και της Γραμματέως, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

